

P45: 34_muz_VS.rtf

Path: D:\david stary komp\instal\atlas_rozhovory_program2\AT...\34_muz_VS.rtf
Media: RICHTEXT

Printed: 2014-04-03T00:04:21
By: Super

From HU: HUSA_kodovane_v1
HU-Path: [D:\david stary komp\instal\atlas_rozho...\HUSA_kodovane_v1.hpr5]

Codes: 15

Memos: 0

Quotations: 43

Families: muži
DUS
muži
pracující

Comment: <none>

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum: 3.5.2011

Skupina divadla: Divadlo U stolu

Vaše jméno: Tereza Pokorná

Demografické údaje o respondentovi

Věk: 34

Pohlaví: muž

Studium: MU FSS politologie/sociologie
novinář

Povolání:

Poznámky

Přepis rozhovoru:

Tereza: Tak já Tě tady vítám, Vráťo. My jsme si potykali, že? Já Ti děkuji, že jsi mi tímtozpůsobem pomohl a začneme něčím obecnějším. Co považuješ všechno za kultur, co je pro tebe kulturní? Jestli to není moc těžká otázka na začátek?

Vratislav: To je úplně jednoduchá otázka, ale je na ní dlouhá odpověď. No podle mě kultura je všechno. Všechno od mezilidských vztahů až po...všechno, co není příroda, je kultura.

Tereza: Dobře. Tak jinak. Co z toho upřednostňuješ? Co děláš ve svém volném čase nejradši?

Vratislav: Nejrádši čtu knihy, chodím do divadla, na koncerty, sportuju...

Tereza: A dalo by se říct, že něco z toho máš nejrádši nebo všechno je to podle nálady?

Vratislav: Jo..

Tereza: Podle nálady...dobře..no a když už jsme teda u těch divadel a je to divadelní výzkum, tak která divadla navštěvuješ?

Vratislav: Husa na provázku, Hadivadlo, Redutu, Divadlo U stolu, Martu a pak sporadicky některá pražská divadla - národní, Komedii a to divadlo, kde hraje Trojan..jak se jmenuje?

Tereza: No..to nevím..V dlouhé?

Vratislav: Ne. V dlouhém jsem taky byl jednou...no sakra, já si nevzpomenu, to je jedno.

Tereza: Dobře. A máš nějaké nejoblíbenější?

Vratislav: Provázek.

Tereza: Provázek? A proč?

Vratislav: Protože ho považuju za nejprogresivnější.]

Tereza: Hm, takže dá se říct, že programově je ti nejbliž?]

Vratislav: Dramaturgicky.]

Tereza: No a co takhle Divadlo U stolu? Jaký na ně máš názor?]

Vratislav: To zas považuju za jedno z nejkonzervativnějších divadel, která v Brně existují.]

Tereza: Co se týče jeho repertoáru nebo vedení...?]

Vratislav: ..i zpracování látky.]

Tereza: Hm, dobře. No ještě než více zabředneme do Divadla U stolu, tak bych se tě ještě ráda zeptala...no..na to jsem se tě vlastně už zeptala, takže přejdeme k Divadlu U stolu. Kdy jsi začal Divadlo U stolu navštěvovat? Vzpomeneš si? Aspoň rok?]

Vratislav: Ty jo..no..2003/2004.

Tereza: 2003/2004? To mně bylo třináct až čtrnáct..(pokus o vtip..smích).

To je dávno...no a co tě na něm upoutalo nebo takhle kolikrát jsi v něm byl? Třikrát, čtyřikrát?

Vratislav: Sedmkrát, osmkrát.

Tereza: Takže dalo by se říct jednou za rok.

Vratislav: (přítakání)

Tereza: A proč to pořád tedy udržuješ? Že jo tak jednou za rok do divadla...z nostalgie nebo tě osloví nějaký ten titul?

Vratislav: Ne....titul ano...taky mě zajímá, co se tam děje, jakej to má vývoj, co se tam změnilo od té doby, co jsem tam byl naposledy a nejvíc mě teda láká..pravděpodobně jdu za hereckým obsazením.

Tereza: Takže znáš ty herce?

Vratislav: No tak oni nemaj svůj soubor ne ale?

Tereza: No ale znáš je třeba z jiných divadel, ne? Třeba z městského, ale tam teda jsi říkal, že tam nechodíš..

Vratislav: no i z provázku..ted'ka tam hrála i Petra Bučková z Hadivadla v tý nový premiéře..

Tereza: Dobře, takže dá se říct, že většinou kvůli hereckému obsazení než kvůli titulu?

Vratislav: Jo. Určitě.

Tereza: Dobře. Pamatuješ si svoje první představení, které jsi tam viděl?

Vratislav: To bych musel mít nějakou nabídku, já si nevzpomenu, bylo to něco z Antiky nebo tak..

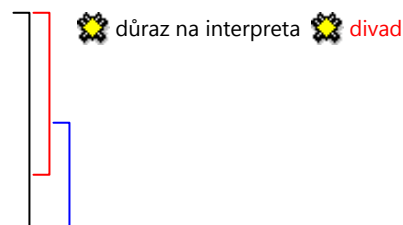
Tereza: Aha, tak to ti asi ted' neřeknu..

Vratislav: No, já taky nevím.

Tereza: To nevádí, takže si z toho ani nic nepamatuješ?

Vratislav: Ne. Tak je to osm let.

Tereza: No jasně, ale tak vzpomeneš si na nějaká jiná

představení, která tě nějak oslovila, o kterých bys mohl něco říct?

Vratislav: No s tím oslovením je to složitý, protože já opravdu vlastně..když si člověk představí tradiční pojetí divadla, což si může každý představit cokoli, tak mám pocit, že právě tuto tezi nejlépe naplňují oni. To znamená, když tam jde člověk na Hrabala, tak oni toho Hrabala udělaj tak hrabalovsky až to vlastně ztrácí jakejkoli moment překvapení, což chápu na jednu stranu, na druhou stranu evidentně to má svý obecenstvo, ale na druhou stranu já to považuju spíš jako za..za jejich nevýhodu než výhodu. Takže například...

 sebeobhajoba

 sebestylizace

 vžitá představa

Tereza: ...že to dělají tak doslova, že..

Vratislav:..dělají to tak tradičně a tak jako..

Tereza:..že už to ani neosloví..

Vratislav:..mě to prostě neosloví...ted'ka jak jsem byl na Příliš hlučné samotě s Kolaříkem v hlavní roli, tak podle mě je to dobře udělaný, ale v žádném případě bych neřek, že je to udělaný výborně a v žádném případě bych neřek, že je to udělaný nějakým novým způsobem nebo nějakým ..není tam prostě vypíchnutý nic, co by mě překvapilo. Jsou tam standardně dobrý herecký výkony, je to jako pěkně poskládaný, pěkně zrežírovaný, ale bez momentu překvapení.

 sebestylizace

 důraz na herectví

Tereza: Takže si myslíš, že je to spíš vina režie, protože ti..

Vratislav: Ne. Já bych neřek, že je to vina režie, já myslím, že takto je to divadlo prostě koncipovaný.

 vžitá představa

Tereza: Na tom to stojí.

Vratislav: Na tom to stojí. To je prostě jejich jakoby filozofie.

 vžitá představa

Tereza: Dobře...ty mně úplně bereš otázky z úst, to je strašný...(smích)...tak..ted' se zeptám..možná trošku klišé otázka, ale v čem si myslíš, že je Divadlo U stolu jiné než ostatní divadla kromě toho ..

Vratislav: ..ve všem, co jsem říkal..

Tereza:..no ale ještě třeba co se týče prostoru. Jak to na tebe působí třeba..já nevím, kolik se tam vejde lidí..padesát?

Vratislav: Jakože je to intimní prostor?

Tereza:No, no, no..jako je ti to spíš nepříjemný nebo si myslíš, že je to výhoda pro ta představení?

Vratislav: ..ne, ne, to v žádném případě(reakce na nepříjemný pocit). Tak všechno, ať už režie, osvětlení nebo prostor může být výhodou, pakliže to osloví, ale může se to ukázat i nevýhodou..to zas bych si nedovolil zevšeobecnit, prostě v tom prostoru kdyby udělal někdo nějakou ohromující věc, která překvapí a naprosto zasáhne diváka třeba jenom svoji intimitou...můžou to hrát bez kulis, ale zrovna taky to, že tam bude burácivý představení navzdory tomu prostoru, to taky může toho diváka zasáhnout, takže já si nemyslím, že prostor sám může nějakým způsobem determinovat to, jak se tam člověk cítí, zkrátka záleží na tom, jak si s tím poradí ten režisér a ten soubor. Já si dovedu představit, že v tom prostoru prostoru zažiju nevídanou záležitost a zrovna tak, že se tam budu hodinu a půl nudit.

Tereza: No jako já se ptám z toho důvodu, že mně se stalo, že jsem seděla na Šamhorodském procesu v nějaké druhé řadě a jak tam prostě byly ty chvíle ticha, tak mně to bylo až nepříjemný. Jakože tam kdyby spadl špendlík, tak je to slyšet, proto jsem se ptala, jak to na tebe působí. No a je něco, co ti na Divadle U stolu vyloženě vadí?

Vratislav: Ne.

Tereza: ..že třeba kvůli tomu tam chodíš jednou za rok?

Vratislav: Já k tomu takhle nepřistupuju. Já nepřistupuju k umění nebo ke kultuře tak, že mi něco vadí. Buďto mě to osloví a nějakým způsobem zasáhne, tak pak o tom přemejšlím a reflektuju a pak mě to nezasáhne, je mi to

 symbióza složek sebeobhaj

 divadlo jako zážitek

 divadlo jako emocionální prožit
 sebestylizace

lhostejný a druhej den na to zapomenu. To se týká filmu, hudby, divadla, knih. Když je představení dobrý, tak o něm přemýšlím a zajdu si na něj třeba podruhý, potřetí..popatnáctý (to samé s knížkou) a..nebo mě nezasáhne a těším se na nějaký další zážitek, u kterého se to změní no..ale určitě nemůžu říct, že by mně něco vadilo.

☀ divadlo jako zážitek

Tereza: No dobře, ale tady je teda teď rozpor, že jsi vlastně na začátku řekl, že tě v podstatě Divadlo U stolu nijak moc neoslovuje, ale kdyby tě to teda nějak neoslovilo, tak tam přece jednou za čas nejdeš? Nebo to tam chodíš ze zvědavosti?

Vratislav: Ne, tak to já zas dávám šanci každému..(smích)

☀ sebeobhajoba
☀ sebestylizace

Tereza: že třeba tě to překvapí..

Vratislav: ..ne, ale tak žádný představení mě tam neoslovilo natolik, abych si na něj zašel podruhý, což je velkej rozdíl oproti Provázku, Hadvadlu, kde jsem některá představení viděl víckrát a na Provázku třeba i dvacekrát.

☀ sebeidentifikace

Tereza: Takže si myslíš, že ta jejich představení nemají žádný větší smysl?

☀ vžitá představa

Vratislav: To určitě mají..nepochybně mají, ale pravděpodobně jsou pro diváka konzervativnějšího, kterej má jiný očekávání od toho představení než já. Což ale neznamená, že to divadlo je špatný, je prostě akorát..rozumíš, když třeba tobě bude sedět discohudba a mně jazz, tak v obojím najdeš míň a víc kvalitní věci a obojí má svoje opodstatnění a má svoje místo akorát prostě mně sedí něc jinýho než tobě.. (pozn.vyptávajícího - discohudba byl příklad...mně se nelíbí!!! :-D). To je vlastně v pořádku. Všechno je v pořádku.

☀ sebeidentifikace

☀ sebestylizace

☀ vžitá představa

Tereza: Dobře, chápu.

Vratislav: To, že existuje Divadlo U stolu je v pořádku. Já jsem dlouhý léta četl deník, kam psal Josef Mlejnek,

☀ vžitá představa ☀ sebestylizac

brněnskej publicista, kterej napsal několik desítek recenzí na Dus a ten samozřejmě z toho byl vždycky nadšeněj, ale byl to už postarší pán, kterej čekal od divadla pravděpodobně zpracování látky jiný než já. Věřím tomu, že Josef Mlejnek by nepochválil Vladimíra Morávka za nic. Pochválí spíš Dus.

Tereza: S kým do Dus chodíš?

Vratislav: Ty jo..naposledy jsem tam byl s kamarádkou...já chodím s kamarádkama do divadla.(smích)

Tereza: S kamarádkama? Balíš ženy v divadle?

Vratislav: Ne, to ne..

Tereza: To vystřihnem...(smích)

Tereza: Dobře, takže s rodinou...nenapadlo tě, že bys tam pozval tatínka nebo maminku?

Vratislav: Ne, to já bych nešetřil takhle své rodiče. Mí rodiče byli vždycky na Provázku. I když jednou jsme byli s tátou dole, ale byl to Provázek, Zahradní slavnost. A musím teda říct, že jednou jsem tam byl s kamarádkama, který přijely na Perverzi v Čechách, přijely už v pátek, tak jsme šli do Dus na premiéru, kde hrál zesnulý pan Lakomý a bylo to úplně otřesný.

Tereza: Chodíš do divadla někdy i sám?

Vratislav: Jasně.

Tereza: A co tě k tomu vede?

Vratislav: Protože má divadlo rád. Láska k divadlu, mám - li být patetický.

Tereza: Takže nemáš potřebu si o tom po představení s někým promluvit?

Vratislav: Mám, mám.

Tereza: Takže chodíš po představení někam do divadelního baru, abys to s někým probral? Co když nikoho nepotkáš, kdo na tom představení byl?

Vratislav: Tak příště. Nikdy to nevzdávám, nikdy neskládám

 divadlo jako setkávání

 emocionální výpověď

 sebestylizace

 emocionální výpověď

 názorová konfrontace

zbraně.

Tereza: Máš hodně přátel...

Vratislav: Mám..

Tereza: ...kteří do Dus chodí?

Vratislav: Do Dus?

Tereza: No právě..

Vratislav: No řekl bych, že jich není moc.

Tereza: ..ale nějací jsou?

Vratislav: ..no dejme tomu.

Tereza: ..a ti tam chodí jak často?

Vratislav: ..sporadicky, sporadicky...Já si myslím, že tohle divadlo má opravdu specifický publikum a že je to poměrně dost sevřený společenství lidí a řekl bych, že je to typický brněnský divadlo, do kterého lidé chodí sporadicky. Že když je napadne, že by o víkendu šli do divadla, tak na Dus se dívají jako na poslední. Podívají se nejdřív, co se hraje na Provázku, v Hadivadle, v Městském a možná někdy někoho napadne, že existuje ještě Dus a dokonce si myslím, že spousta lidí ani neví, že to divadlo existuje. Z těch, kteří do divadla nechodí dejme tomu tak často jako třeba já.

Tereza: No ale to je zajímavý, že ty výsledky našeho výzkumu, co jsme zatím měly, mluví tak, že průměrný publikum, co chodí do Dus, není vůbec starší generace, jak jsme si mysleli. Je možný, že tomu hodně nahrávají ty zájezdy zájezdy těch škol..ale spíš je to v tom středu než, že by to bylo starší publikum.

Vratislav: Ale to je prostě ono..podle mě je to úplně logický, proto se tam dělají ty zájezdy školní, protože zpracování toho divadlo je přesně takový, jak ...úplně to vidím, takhle má vypadat standardní divadlo. Tak děti moje, gymnazisti, studenti druhého ročníku, toto je divadlo! To je přesně ono. Já úplně vím, proč tam ty školy jezděj, mně je to úplně jasný. A

 vžitá představa

 sebestylizace
 vžitá představa

 vžitá představa

 sebestylizace

jezděj tam přesně kvůli tomu, protože je to pojatý tradičním způsobem.

Tereza: Jo, to je pravda no.

Vratislav: Tam když jdeš na antiku, tak je to prostě antický všechno..

Tereza: a ne nějaká montáž, že..hm..no a doporučuješ svým přátelům Dus nebo tě to ani nenapadne?

Vratislav: To mě napadne, ale..

Tereza: No ale, že bys třeba řekl, hele jdi na Šamhorodský proces..

Vratislav: ..ten jsem teda zrovna bohužel neviděl.

Tereza: No a to je opravdu chyba, protože já jsem to viděla a bylo to fakt výborný. Nebo mně se to hrozně líbilo, bylo to silný.

Vratislav: Jenomže ty jsi studentka divadelní vědy, ty máš k tomu představení jinej přístup než já.

Tereza: No ale to není pravda, protože přece ty emoce, co jsem u toho prožívala, nejsou založený na tom, že jsem studentka divadelní vědy. S tím já teda nesouhlasím.

Vratislav: Dobře....(smích)...Joo, tak určitě jsem to už někomu někdy doporučoval, ale určitě to není divadlo, co bych doporučoval..

Tereza:..na prvním místě..

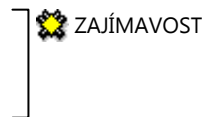
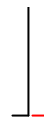
Vratislav: ano..

Tereza:Dobře. Jak se o inscenacích v Dus dozvídáš?

Vratislav: Přes facebook.

Tereza: Takže si myslíš, že ten jejich profil funguje dobře, že víš, že tam se o nich vždycky dozvíš? Nebo hledáš nějaké i jiné cesty?

Vratislav: Nehledám. Jednak přes fb a jednak tady v hospodě, tady v tom divadelním baru, protože tam chodím relativně často a ..

Tereza:..jako tím, že si vezmeš u pokladny program?

Vratislav: ..nebo se zeptám...a o čem se lidi baví a tak..protože si myslím, že Česká republika a hlavně Brno je tak malý, že všechno podstatný se dozvíš v hospodě.

Tereza: Takže si vlastně ani nevšímáš, jak divadlo propaguje svá představení?

Vratislav: No tam já ani nevím, že nějak propagujou..tak oni maj plakáty, chodí mně dokonce domů z Provázku poštou..

Tereza: Jo? Jakto?

Vratislav: Měli takovou akci, že si člověk zadal adresu někde a chodí mu to dom..to už je tak pět, sedm let...a na těch plakátech je zezadu vlastně program Dusu.

Tereza: Takže kdyby nebylo facebooku, tak se o tom dozvíš touto cestou.

Vratislav: Jasně.

Tereza: Máš zde nějaké oblíbené herce?

Vratislav: V Dusu? Tak oni nemaj stálej soubor..

Tereza: No dobře, ale říkals, že tě vždycky zaujme herecké obsazení, takže z těch lidí, na které tam chodíš?

Vratislav: Třeba Kolařík určitě, pan Lakomý...a jinak jako nevím, čoveče...nemůžu si uvědomit, že bych tam měl někoho z oblíbenejch herců..já vím, že tam hrály děcka z Mahenky jako...já si nepamatuju ani ty jejich jména..ale mám oblíbený jiný herce.

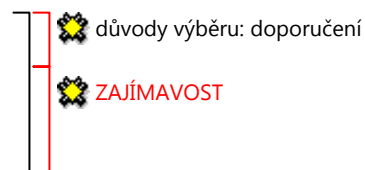
Tereza: No a přál by sis nějakého tvého oblíbeného herce vidět na té sklepní scéně Dus?

Vratislav: Jako přímo v tom intimním prostoru že by exceloval nějakej herec?

Tereza: No, no, no..napadá tě někdo?

Vratislav: Tak určitě mě napadá, ale to je...příští rok má hrát na Provázku Bartoška.

Tereza: Jooo?

Vratislav: No...(smích)

Tereza: Že bysme ho šoupli na sklepní scénu?

Vratislav: Ne tak já si myslím, že dobrej herec by měl umět zahrát kdekoliv. A jaks říkala, že na tý sklpení scéně jde slyšet, když spadne špendlík, tak stejně tak na velký scéně by měli umět herci šeptat tak, aby to bylo slyšet v poslední řadě..Já bych si tam samozřejmě představoval Petra Jeništu v nějaký dramatický roli.

Tereza: No...chtěl bys ještě něco říct k Dus? Nějaké specifikum nebo napadá tě ještě něco? Protože tys už v podstatě všechno zodpověděl.

Vratislav: Nenapadá mě nic, možná jen sporný je do jaký míry je výhodou nebo nevýhodou to, že jsou tady v tom baráku, protože tady je v první řadě Divadlo Husa na provázku a oni jsou takový jakoby zalezlí v tom sklepě a nevím, zda - li je to pro ně dobře nebo špatně. Taky už jsme tu zažili, že horko těžko můžou uvádět věci, které se hrajou i na tom Provázku.

Tereza: Třeba Macbeth.

Vratislav: Já myslím, že se to snad i kvůli tomu muselo stáhnout, ne?

Tereza: Já myslím, že se pořád hraje...nebo nevim..

Vratislav: ..no každopádně to byla taková třenice, že se to hrálo jak nahoře tak dole a že to nedělalo dobrotu.

Tereza: Možná by jim neškodil nějaký vlastní prostor, že?

Vratislav: No jasně. Ale nevím, zas na druhou stranu by mohl někdo říct, že parazitujou na jménu Provázku, ale na druhou stranu jak Provázek, Hadivadlo a Dus patří pod Centrum experimentálního divadla, i když tohle mi přijde trochu jak protimluv, protože oni opravdu nejsou experimentální...

Tereza: Tak už tu máš další pivo, takže já Ti děkuju za tvůj čas:).

